

גליון היכל הקודש

ווערענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....7:42
מוצאי שבת.....9:14
שיעורים כסדרן
נ"ך.....ירמיה' כ"ב-כ"ג
בבלי.....שבועות ט'
ירושלמי.....יבמות ל"ח
תוספתא.....זויר ג'
רמב"ם.....גזילה ואבידה ב'

שעה 14, גליון 32 (700)

פרשת אחרי קדושים, י"ב אייר, שעת תשפ"ה לפ"ק, אבות פרק ג'

מוהרא"ש דערציילט

ל"ג בעומר

דער טאג ל"ג בעומר איז זייער א גרויסער טאג, עס ווערט אנגערופן די "יומא דהילולא" פון רבי שמעון בן יוחאי, דער טאג איז רבי שמעון'ס פערזענליכע שמחה. ער טיילט דעמאלט אויס טייגער מתנות פאר יעדן איינעם, אזוי ווי רייכע מחותנים פירן זיך צו טיילן ביי א שמחה טייגער מתנות, און אזוי טיילט רבי שמעון אויך. די גמרא זאגט (ברכות ט.) "כדאי הוא רבי שמעון לסמך עליו בשעת הדחק". צדיקים האבן דאס געטייטשט אז ווען א איד געפינט זיך אין א שעת הדחק, עס איז אים ענג, ער איז אין א צרה, קען ער געהאלפן ווערן אין די זכות פון דעם גרויסן תנא רבי שמעון בן יוחאי.

אפילו ווער עס איז נישט זוכה צו פארן אויף מירון צו זיין ביי רבי שמעון אין דעם טאג פון ל"ג בעומר, קען זיך אבער באהעפטן צום צדיק פון וואו ער איז. דאס ווערט גערעכנט ממש אזוי ווי מען איז דארט, ווייל וואו דער מענטש טראכט דארט איז דער גאנצער מענטש. דערפאר איז דער טאג ל"ג בעומר זייער א גרויסער טאג, מען קען דעמאלט פועל'ן אלעס גוטס, מען זעצט זיך אוועק און מען בעט זיך אויס ביים אייבערשטן וואס מען וויל, אין זכות פונעם בעל הילולא רבי שמעון בן יוחאי.

ספעציעל ווען מען עפנט אויף א ספר הזהר, מען זיצט אויפ'ן ספר, און מען רעדט <<<<<<

א ווארט אויף די פרישה

לא תלך רכיל בעמך, לא תעמד על דם רעך אפי' ה'. וואס איז די משלש פון די צוויי זאכן אין איין פסוק? דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כ"ט) אז ווען א מענטש רעדט און ער וויל אז מ'זאל אים אויסהערן, זיינע רייד זאלן ווערן אנגענומען, דארף ער זיך זיין גוטס אין די ווערטער, ער זאל רעדן גוטע זאכן, דאן וועט מען אים אויסהערן און אננעמען זיינע רייד. קיינער האט נישט ליב ווען מען קריטיקירט אים, קיינער האט נישט ליב צו הערן ווי מ'רייסט אים אראפ אז ער טויג נישט און ער קען נישט, מענטשן האבן נאר ליב צו הערן גוטע ווערטער, אז ער האט נאך א האפענונג, אז ס'איז נישט קיין חילוק וואס ער האט אלץ געטון ביז יעצט, האט ער נאך יעצט א שאנס צו זיין גוט און וואויל, אז ער קען נאך מצליח זיין אין לעבן.

רוב מענטשן זענען זייער צעבראכן, און זיי דארפן נישט האבן איינעם וואס זאל צוגיסן נאך זאלץ צו זיינע וואונדן, אים זאגן מוסר און אים נאך מער צעברעכן. דאס רעדט נישט צו זיי און דאס וועט זיי נישט צוריק ברענגען צום אייבערשטן. די ריכטיגע וועג איז מחזק צו זיין יענעם, "קענסט נאך יא מצליח זיין, האסט אסאך גוטע זאכן אין דיר", דאס האט א מענטש ליב צו הערן, און דאס ברענגט אז ער זאל ווערן נאך בעסער.

דער הייליגער רבי האט דערציילט אן אינטערעסאנטע חלום וואס ער האט געהאט, (ח"י מוהר"ן, סימן צ"א) ווי אזוי ער האט געזען איין טאג אז אלע זיינע מענטשן האבן אים איבערגעלאזט, און ער זעט אויפ'ן גאס פילע רעדלעך פון מענטשן וואס שמועסן און מאכן חזק פון אים, ער האט געמוזט אריבערגיין צו אן אנדערע לאנד און אויף דארט האט מען גערעדט קעגן דעם רבי'ן, ביז דער רבי האט געמוזט אנטלויפן אין א וואלד מיט בלויז פינף מענטשן פון אנשי שלומינו, און מען האט ארויסגעשיקט איינעם פון זיי צו קויפן עסן, און צו זיין אויב די רעש קעגן רבי'ן האט זיך שוין אפגעשטילט, אבער עס איז נאכאלץ געווען זייער שטארק די איבערקערעניש. דערווייל איז געקומען צום רבי'ן א נשמה פון יענע וועלט און אים אנגעהויבן פארהאלטן, "היתכן איר פירט זיך אויף אזוי? איר שעמט זיך נישט פון אייערע הייליגע זיידעס און פון די אבות הקדושים?!", און אזוי ווייטער האט יענער זייער שטארק פארגעהאלטן דעם רבי'ן, און ווען דער רבי האט אים געזאגט, "אז איך לייד דא אזויפיל אויף די וועלט, וועל איך כאטש האבן עולם הבא", האט די נשמה אים געענטפערט, "נישט נאר עולם הבא וועסטו נישט האבן, נאר אפילו דער גיהנום וועט נישט זיין גענוג פאר די הארבע עבירה וואס דו האסט געטון!", [זע אינעווייניג די גאנצע מעשה באריכות אין ח"י מוהר"ן], ביז צום סוף האט דער רבי זיך אנגערופן, "גיי פון דא! איך האב געמיינט אז איר זענט געקומען מיר טרייסטן און מחזק זיין, אבער אז איר קומט מיר צעברעכן, גייט אייך פון דאנעט!".

ווי אזוי קען מען מאכן אז די ווערטער זאלן זיין נאר גוט און געשמאק, און ווערן אנגענומען? זאגט דער רבי (ליקוטי מוהר"ן, שם) אז דאס איז ווען מ'לייגט אריין דערין "דעת", מ'רעדט פונעם אייבערשטן, מ'ברענגט ארויס די גרויסקייט פונעם אייבערשטן וואס ווארט אויף יעדן איד, נישט קיין חילוק ווי אזוי ער זעט נאר אויס, און אויף רעדט מען פון די גרויסקייט פון די צדיקים, וואס האבן א שפראך צו יעדן איד, זיי ווייזן פאר יעדן אז ס'איז נאך דא א האפענונג צו סוקסעס, אז יעדע קליינע גוטע זאך וואס א איד טוט איז זייער חשוב ביים אייבערשטן.

דאס זאגט דער פסוק לא תלך רכיל בעמך זאלסט נישט רעדן קיין רכילות, דאס איז דאך די פארקערטע פון רעדן גוטס, ווען א מענטש זעט נאר שלעכטס ביי יעדן, ער זוכט נאר צו טראגן און ברענגען שלעכטס פון איינעם צום צווייטן. נאר פארקערט, זאלסט פרויבירן אלץ צו רעדן נאר גוטע און שיינע ווערטער וואס זענען מחזק אידישע קינדער, און דורך דעם וועט זיין לא תעמד על דם רעך, אין זוהר הקדוש (ויקרא ד:) ווערט דער מלך אנגערופן "תריץ רעין דלא מתפרשין", דו וועסט מאכן אז דער מלך זאל נישט צעדרוקט ווערן פון צופיל בלוט, וואס דאס פאסירט ווען מ'זוכט נאר שלעכטס.

לאמיר זיך שטארקן צו קוקן נאר גוט אויף יעדן איד, רעדן נאר שיינע און גוט צו יעדן איד, מיט דעם וועלן מיר זיי שטארקן און מחזק זיין, און יעדער וועט ווערן נאנט צום אייבערשטן.

(מוך הנחל אחרי קדושים תשס"ד)

א גוט ווארט ווען וועסטו זיך

דמיון פון זיין און פארברענגען טעג און געבט מיט חברים? גיי אהיים, האסט א נויב, האסט קינדער, וואס דרייסטו זיך אינדרויסן פון שטוב? ביינאכט איז די צייט פון די נישט גוטע, גיי אהיים, אדער לערן אין שטוב אדער לייג זיך שלאפן און שטיי אויף פרי, גיי נישט ארויס ביינאכט פון שטוב פאר קיין שום זאך.

גיי נישט מיט חברים אין ערגעץ, אפילו אויף קברי צדיקים. אינגעלייט גייען מיט חברים, מען פארט אוועק פון שטוב, מען רעדט זיך איין מען פארט אויף קברי צדיקים, מען פארט לקבר את הצדיקים, באערדיגן די צדיקים, מען באגראבט די הייליגקייט וואס צדיקים זאגן מען זאל נישט זיין אן די נויב, מען זאל האבן שמיחה. (שעתו אמונה אחרי קדושים תשפ"ה)

פארנואס בין איך אנדערש?

בעזרת ה' יתברך

ערב שבת קודש פרשת אמור, י"ב אייר, כ"ז לעומר, שנת תשפ"ב לפתח קטן טייערע ליבע חברים, תלמידי היכל הקודש ארץ ישראל, ה' עליהם יחי איינע פון די שיינע זאכן וואס מיר האבן זוכה געווען צו הערן פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו איז די ווערטער וואס דער הייליגער רבי נתן זכותו יגן עלינו זאגט וועגן "פסח שני" (לקוטי תלכות ברכת הפירות הלכה ה, אות ט"ז).

די פרשה פון פסח שני, די מצוה פון פסח שני - איז ארויסגעקומען נאר נאכדעם וואס די אידן וואס זענען טמא געווארן, זיי האבן נישט געקענט מקיים זיין די הייליגע מצוה פון "קרבן פסח" - זענען געקומען צו משה רבינו מיט א טענה (במדבר ט, ד): "למה נגזר, וואס זענען מיר אנדערש? איך בין טמא, איך טאר נישט מאכן דעם קרבן פסח, פארנואס? איך וויל אבער אויך מאכן די הייליגע מצוה!" משה רבינו האט געזען די רצון, די ווילן פון אט די אידן, האט ער זיי געזאגט: "איך גיי פראגען דעם אייבערשטן, ער האט פארשטאנען אז דא גייט עפעס זיין, ווייל ווען מענטשן ווילן זיין גוט, זיי בעטן זיך: "למה נגזר" - העלפט דער אייבערשטער. די הייליגע חכמים זאגן דאך (שבת כד): "הבא לשהר", ווען מען וויל זיין גוט, "מסיעים אותו", העלפט מען פון הימל; דער אייבערשטער האט געזאגט פאר משה רבינו זאל זיי געבן נאך א געלעגנהייט צו מאכן יעצט דעם פסח.

דאס איז א שטארקע חזוק פאר אונז, מיר זענען דאך ווי אזוי מיר זענען, "וכלנו אין פנינו יפות כלל" (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן ל"ט), מיר דארפן רחמי שמים, דער אייבערשטער זאל רחמנות האבן אויף אונז; אז מיר וועלן נישט אפלאזן די רצון, מיר וועלן בעטן דעם אייבערשטן, מיר וועלן שרייען צום אייבערשטן: "למה נגזר, וואס בין איך אנדערש? איך וויל אויך זיין א צדיק, איך וויל אויך האבן א ריינע מחשבה. איך האלט אין איין פאלן, רבונג של עולם, איך בין ממש א פאנולירענער, העלף מיר, ראטעווע מיר" - וועלן מיר זוכה זיין, מען וועט אונז געבן נאך א געלעגנהייט אנצוהויבן פונדאסניי.

טייערע ליבע חברים תלמידי היכל הקודש, מיר גייען יעצט אריין אין א ליכטיגע וואך, אין די ספירה פון הוד. די וואך זענען פרעגן פתיחו, די טירן זענען (וזהר הקדוש פרשת במדבר, דף קנ"ג), די וואך האבן מיר די גרויסע הילולא פון רבי שמעון בר יוחאי.

איך וויל אייך נאר בעטן איין זאך. רבי שמעון בר יוחאי זאגט אין זוהר, איידער ער האט אנטפלעקט די הייליגע סודות אין פרשת נשא, די איירא קרישא, זאגט רבי שמעון בר יוחאי א לשון וואס מוהרא"ש פלעגט אסאך חזרן מיט אונז, רבי שמעון בר יוחאי זאגט פאר די הייליגע חברים (נשא קכ"ח): "אנן בחביבותא תליא", אונזער זאך איז זיין חברים, אונזער פח איז נאר אז מיר וועלן זיך לייבן, "אנן" איז ראשי תיבות: אנושי נחל נובע; ברסלב'ער חסידים מוזן זיך לייבן האבן, מיר מוזן זיך לייבן. מוהרא"ש פלעגט זאגן: "מיר קענען זיך נישט פארשטעלן צו וואס פאר א מדרגות דער רבי וועט אונז צוברענגען אז מיר וועלן זיך לייבן האבן, מיר וועלן לעבן באחדות".

זייט מיר נישט מפרסם, זייט ענדערש מפרסם די נומער פון די שיעורים, די בריוו און גלינות. גייט הפצה מיט די שיינע קונטרסים עצתו אמונה מתורגם; עס איז אזוי שייך, אזוי זיס; נישטא א קונטרס וואס מען זאל זיך נישט טרעפן דערין, יעדע קונטרס עצתו אמונה איז דא דערין אזויפיל חיזוק און שכל ווי אזוי זיך צו קענען דערהאלטן.

דער עיקר דארפן מיר זיך אויפפרישן פונדאסניי, פריש מקורב ווערן, אנהויבן נוצן די ליכטיגע עצות פון רבי'ן. זיך מתבודד זיין; א שאד דאס נישט צו טון, מען ווערט דאך אויסגעלייזט פון אלע פראבלעמען ווען מען רעדט צום אייבערשטן, מען שמועסט מיט אים ווי מען שמועסט מיט א גוטע פריינט; דאס

אזוי ווי מען איז ביי זיין ציון.

אזוי ווערט געברענגט אין ספר "מאור עינים" (ישמח לב, מסכת שבת) אז דער צדיק איז באהאלטן אין זיין ספר. און אזוי זאגט דער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ב) אז דער פנים, שכל פנים, נשמה פונעם צדיק ליגט אין זיין ספר, און דערפאר ווען מען זיצט ביים ספר פונעם צדיק ווערט עס געברענגט אזוי ווי מען איז ביי זיין ציון.

אודאי ווער עס איז יא זוכה צו פארן אויף מירון צו זיין ממש ביים ציון איז נישט דא קיין גרעסערע זאך פון דעם. אפילו א גאנץ יאר איז אויך זייער א גרויסע זאך צו גיין צו קבר פון א צדיק, און זיכער ווען עס איז אין די יומא דהילולא פון דעם צדיק. און נאכדערצו ביי רבי שמעון אין מירון ל"ג בעומר, קען מען זיכער פועל'ן גרויסע ישועות און רפואות און אלעס גוטס.

א רואיג פלאץ אין א ווינקל

די וואס פארן יא קיין מירון אום ל"ג בעומר דארפן וויסן אז רבי שמעון געפינט זיך נישט נאר אין די מערה, נאר ער איז אויך אין גאנצע געגנט ארום, אין די גאנצע בארג פון מירון. די גאנצע בארג האט די קדושה פון רבי שמעון, מען דארף זיך נישט מוסר נפש זיין זיך אריינצושטופן אין די מערה. מען טרעפט זיך א רואיג פלאץ אין א ווינקל, און פון דארט איז מען זיך מקשר צו רבי שמעון, און מען בעט זיך אויס ביים אייבערשטן אלעס וואס מען דארף. דער זכות פון רבי שמעון מיט אלע גרויסע צדיקים וואס ליגן דארט באהאלטן איז זיכער מגין אז מען זאל שנעל געהאלפן ווערן מיט וואס מען דארף.

אן אינטערעסאנטע זאך זעט מען ביי רבי שמעון אין מירון, עס קומען זיך צוזאם אלע נשמות ישראל פון קליין ביז גרויס. רבנים און אדמו"רים, חסידים און מתנגדים, אשכנזים און ספרדים, אלע קומען צו רבי שמעון און געפינען זיך דאס פלאץ דארט, ווייל די גרויסע צדיקים האבן א שפראך צו יעדן איד אן אויסנאם. אין ספר בית אהרן פון דעם צדיק רבי אהרן קארלינער ז"ל ע"ה שטייט א געוואלדיגע לשון: "אזוי ווי דער אייבערשטער איז פאר יעדן איינעם, אזוי איז רבי שמעון אויך פאר יעדן איינעם, און אפילו פאר יודיגע מענטשן". זעט מען אז יעדער איד קען האבן חיות פון רבי שמעון בן יוחאי, און דערפאר פארן אזויפיל אידן צו זיין ציון, און פועל'ן אויס אלעס גוטס.

שיסון מיט א פייל און בויגן

דער רבי זאגט (ספר המדות אות בנים סימן ט"א) אז צו שיסון מיט א פייל און בויגן אום ל"ג בעומר, איז א סגולה פאר קינדער. דאס מיינט סיי א סגולה צו האבן קינדער, און סיי א סגולה צו האבן נחת פון די קינדער, און זי אויפציען גרינגערהייט. אנשי שלומינו פירן זיך צו מקיים זיין וואס דער רבי זאגט, און שיסון מיט א פייל און בויגן אום ל"ג בעומר.

מען קען דאס פארשטיין לויט די מעשה וואס דער מדרש דערציילט אז עס איז אמאל געקומען א פאר-פאלק צו רבי שמעון בר יוחאי אז זיי ווילן זיך גט'ן ווייל עס איז שוין דורך א לאנגע צייט פון זייער חתונה און זיי האבן נאכנישט זוכה געווען צו האבן קינדער. האט זיי רבי שמעון געזאגט אז זיי קענען זיך גט'ן אבער אזוי ווי ביי זייער חתונה האבן זיי געמאכט א גרויסע סעודה, זאלן זיי יעצט אויך מאכן א גרויסע סעודה ביים זיך גט'ן. זיי האבן אזוי געטון, זיי האבן געמאכט א גרויסע סעודה ביי זיי אינדערהיים, דער מאן האט זיך אנגעטרינקן מיט וויין ביי די סעודה, און נאך די סעודה האט ער געזאגט צו זיין ווייב שיכור'ערהייט: "ווען דו גייסט יעצט אהיים צו דיין טאטע'ס הויז קענסטו דיר אויסקלויבן סיי וועלכע גוטע זאך וואס דו דארפט פון דא און עס מיטגעמען מיט דיר", און אזוי איז ער איינגעשלאפן שיכור'ערהייט. ווען דער מאן איז שוין טיף געשלאפן, האט די פרוי געזאגט פאר אירע קנעכט אז זיי זאלן אויפהייבן דעם מאן מיט זיין בעט און אים אריבערטרעגן צו איר טאטע'ס הויז. זיי האבן אזוי געטון, זיי האבן אים אריבער געטראגן צו איר טאטע'ס הויז מיט זיין בעט. ווען דער מאן האט זיך דערוועקט און ער האט געזען וואו ער געפינט זיך, האט ער איר געפרעגט: "וואו געפינן איך זיך דא?" האט זי געענטפערט: "דו האסט מיר געזאגט אז איך קען נעמען סיי וועלכע גוטע זאך וואס איך וויל פון דיין הויז, און עס אהיים טראגן צו מיין טאטע'ס הויז, און דערפאר האב איך דיר גענומען, דאס איז די בעסטע זאך וואס איך האב זיך אויסקלויבן..."

זענען זיי צוריק געגאנגען צו רבי שמעון, זיי האבן אים דערציילט די מעשה, און געפרעגט וואס זיי זאלן טון ווייטער. ווען ער האט געהערט די מעשה האט ער זיי געזאגט: "אויב אזוי, אז איר האט זיך אזוי שטארק לייב, זאלט איר טאקע בלייבן אינאיינעם, און איך וואונטש אייך אן אז איר זאלט געהאלפן ווערן מיט קינדער". און אזוי איז טאקע געווען אז זיי זענען געהאלפן געווארן מיט ליכטיגע געזונטע קינדער. זעט מען ווי רבי שמעון בר יוחאי האט געהאלפן אידן צו האבן קינדער. און דערפאר איז דער טאג ל"ג בעומר, וואס דעמאלט איז זיין יומא דהילולא, מסוגל פאר קינדער.

(שיחות מוהרא"ש ערך ל"ג בעומר)

לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (רג)

תרפג

דאנערשטאג, ערב שבעות אינדערפרי, איז רבי נתן אריין צום הייליגן רבי'ן, דער רבי האט אים דעמאלט געזאגט תורה, וואס איז דעמאלט באקאנט געווארן דארט אין זאסלאב, מיר האבן אבער נישט זוכה געווען אז עס זאל אפגעשריבן ווערן.

תרפד

דערנאך זענען אנגעקומען אנשי שלומינו פון שטאט טעפליק צום הייליגן רבי'ן, זיי האבן געברענגט א מתנה פאר'ן רבי'ן גייע זילבערנע כלים, און דער רבי האט עס גענומען און ער האט געמאכט די ברכה "שהחינו".

תרפה

ערב שבעות פארנאכטס זענען זיך אלע אנשי שלומינו צוזאמגעקומען ביים הייליגן רבי'ן צו תפלת מנחה, מען האט געווארט אויפ'ן הייליגן רבי'ן, אבער דעמאלט איז די רביצין זייער פארשלאפט געווארן און זי האט גלייך אויסגעהויקט די נשמה. דער הייליגער רבי איז געשטאנען געבן איר ביי יציאת נשמה.

אין א שפעטערדיגע געלעגנהייט האט דער רבי דערציילט פאר רבי נתן אז ווען ער איז געשטאנען ביי זיין ווייב ביי יציאת נשמה, און ער האט זיכער געהאט גרויס צער און גרויס בלבול המוחין לויט זיין מדינה, ער האט אבער געוואלט אינזיך האבן און טון זאכן פאר איר טובה וועגן, און עס איז אים געווען זייער שווער. דער אייבערשטער האט אים אבער זייער שטארק געהאלפן אז טראץ דעם וואס ער איז געווען זייער צעמישט און טרויעריג, האט ער געקענט אויפטון אלעס וואס ער האט געדארפט טון פאר די טובה פון איר נשמה.

תרפו

אנשי שלומינו האבן זיך גלייך שטארק מורז געווען און גערופן די ארטיגע חברה קדישא פון שטאט זאסלאב, זיי זענען טאקע גלייך געקומען צו גיין בזירות און געטון וואס מען דארף טון צו קענען באערדיגן די נפטרות נאך פאר יום טוב. זיי האבן נישט געבעטן קיין שום געלט פון הייליגן רבי'ן, וואס דאס פלעגט געווענליך אויפהאלטן די קבורה, נאר זיי האבן זיך פארלאזט אויפ'ן רבי'ן און געטון אלעס וואס מען דארף איר צו באערדיגן, אזוי אז דער רבי האט נאך עספיעט זיך אראפצוועגן שבעה נאך פאר יום טוב, און דערנאך האט שוין דער יום טוב איבערגעהאקט די אבילות, ווי די הלכה איז.

דאס איז געווען א גרויסע טובה און א ישועה פאר אנשי שלומינו, ווייל אזוי האט דער הייליגער רבי געקענט זאגן תורה אום יום טוב, און מען האט טאקע זוכה געווען צו הערן גאר א געוואלדיגע תורה פון הייליגן רבי'ן אין דעם שבעות, ווי <<<<<

ספר המדות תפלה

סב. אסור לאדם שיהיה כפוי טובה בין לישראל בין לגוי. א מענטש טאר נישט זיין קיין כפוי טובה, נישט פאר א איד און נישט פאר א גוי.
סג. מי שמתפלל על ישראל, הקדוש ברוך הוא מכפר לו על כל עוונותיו. ווער עס בעט פאר אידישע קינדער, איז אים דער אייבערשטער מוחל אויף אלע זיינע עבירות.
סד. החולה שמתפלל על עצמו בדמעות, בנדאי הקדוש ברוך הוא ירפא אותו ויקבל תפלתו. ווען א קראנקער בעט אליין דעם אייבערשטן מיט טרערן אין די אויגן אז ער זאל געהיילט ווערן, וועט אים דער אייבערשטער זיכער אויסהיילן און אננעמען זיין תפלה.

שאלות ותשובות ברסלב

וואס קען איך שמועסן מיט מיינע עלטערן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ושיבה שליט"א,

א גרויסן יישר כח פאר די שיינע לעבן וואס דער ראש ושיבה שליט"א געבט מיר. מיט די שיעורים פונעם ראש ושיבה שליט"א האב איך ברוך ה' א ליכטיגע און פרייליכע לעבן, וויפיל איך וועל דאנקען אויף דעם איז נישט גענוג.

איך הער פסדר ביי די שיעורים ווי דער ראש ושיבה שליט"א רעדט פון מכבד זיין די עלטערן, באזוכן די עלטערן און אנרופן די עלטערן. איך וואוין נעבן מיין שווער און שוויגער, קומט מיר אויס כמעט יעדן טאג צו קענען ארויפגיין צו זיי, אבער מיינע עלטערן וואוינען אין אן אנדערע שטאט, איך וויל זייער רעדן מיט זיי, איך האב אבער נישט וואס צו רעדן, און דעריבער רופ איך זיי נישט אויפ'ן טעלעפאן אזוי אפט. איך וועל זיך פרייען צו חיזוק און עצות זיי יא צו אנרופן יעדן טאג.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ה' פרשת תזריע מצורע, ג' אייר, י"ח לעומר, שנת תשפ"ה לפרט קטן

... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זע צו רופן דינע עלטערן יעדן טאג, דעצייל זיי אז אלעס איז ביי ענק גוט, און באדאנק זיך פאר זיי; דאס איז זייער א גרויסע מצוה.

אסאך מאל האלט מען זיך צוריק פון טון א מצוה ווייל מען וויל טון נאר אסאך, און זיין ספעציעל, מען האט נישט די געפיל צו טון די פשטות המצוה. אזוי אויף אין פיבוד אב נאם, מען האלט זיך צוריק פון רופן די עלטערן אדער ארויפגיין צו עלטערן, ווייל מען וויל מיט עפעס קומען, אדער עפעס ספעציעל טון וכו', אבער עס איז נישט ריכטיג, מען דארף נישט ווארטן אויף עפעס ספעציעל, מען דארף טון די מצוות אן קיין חשבונות.

האלט זיך נישט צוריק פון טון די מצוה, רופ דינע עלטערן, אפילו נאר צו זאגן א גוט מארגן און אז אלעס איז פיין, און זיך אינטערעסירן ביי זיי, און בוכות די מצוה פון מכבד זיין די עלטערן זאלסטו געבענטשט ווערן מיט אלע ברכות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(עצתו אמונה תוריע מצורע תשפ"ה)

<<<<< ברוך פון ראש ושיבה שליט"א

לעבן ווערט אזוי זיס, אלע צרות און פראבלעמען איז נאר ווען מען פארגעסט פונעם אייבערשטן, אלע מרירות איז כל זמן מען לעבט אן אמונה; ווי נאר מען דערמאנט זיך עס איז דאך נא א באשעפער, עס איז דא איינער וואס פירט מיר, איך בין נישט אליינס, איך בין ביים אייבערשטן אין די האנט— ווערט אלעס גוט. בנוגע מירון; ווער עס קען קומען צו רבי שמעון בר יוחאי— זאל זיכער קומען, ביי רבי שמעון בר יוחאי באקומט מען ישועות. צדיקים טייטשן, די הייליגע חכמים זאגן א לשון (פרכות ט'): "כדאי הוא רבי שמעון לסמך עליו בשעת הדחק", דאס מיינט צו זאגן, ווען עס דרוקט, ווען מען איז בדחק— קען מען זיך פארלאזן אויף רבי שמעון בר יוחאי; אבער מען דארף זיך נישט קריגן, און חס ושלום זיך שלאגן צוצוקומען ביזן ציון, אינעם מערה.

מוהרא"ש זאגט בפירושו: "די גאנצע הר מירון איז א מקום צו פועל'ן ישועות"; זיכער זיך נישט קריגן מיט די ערב רב. מוהרא"ש האט אונז געזאגט זיך אכטונג געבן פון זיי, די ערב רב זענען רוצחים, עס איז נישט כדאי צו האבן מיט זיי. מיר האבן די זאך פון תפילה והתבודדות; וואו מען שטייט— קען מען זיך מתבודד זיין.

איך ווארט שוין צו זיין מיט ענק.

(עצתו אמונה תוריע מצורע תשפ"ה)

